

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
סוטה-היה מביא															
מימרא		מאן דאמר													
ומעלהו ומקטירו בכלי שרת.													◊	<	יד:
בכלי שרת מקטיר ליה?													;		טו.
אלא אימא: מעלהו בכלי שרת להקטירו.													◊		טז.
ומולחו ונותנו על גבי האישים.													◊	<	טז.
דכתיב: (ויקרא ב) וכל קרבן מנחתך במלח תמלח וגו'.													◊		טז.
קרב הקומץ - שיריה נאכלין.													◊	<	טז.
מנלן?													^		טז.
דכתיב: (ויקרא ב) והקטיר הכהן את אזכרתה וגו', וכתוב: (ויקרא ב) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו.													!	◊	טז.
קרב הקומץ													◊	<	טז.
למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה													■		טז.
הקומץ מאימתי מתיר שיריים באכילה? רבי חנינא אמר: משתלוט בו האור	דאיתמר: [רבי חנינא]												◊	■ ■ ■	טז.
משתיצת האור ברובו.	רבי יוחנן:												◊	■ ■ ■	טז.
ורשאין הכהנים ליתן לתוכו יין ושמן דבש.													◊	<	טז.
מאי טעמא?													;		טז.
אמר קרא: למשחה - לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלין.													!	◊	טז.
ואין אסורין אלא מלחמץ.													◊	<	טז.
דכתיב: (ויקרא ו) לא תאפה חמץ חלקם													■		טז.
אפילו חלקם לא תאפה חמץ.	רבי שמעון בן לקיש:												!	◊	טז.
כל המנחות כו'.													■	<	טז.
וכל המנחות טעונות שמן ולבונה? והאיכא מנחת חוטא, דרחמנא אמר: (ויקרא ה) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה													;	◊	טז.
הכי קאמר: כל המנחות טעונות שמן ולבונה ובאות מן החיטין ובאות סלת, מנחת חוטא אף על פי שאינה טעונה שמן ולבונה - באה מן החיטין ובאה סלת. מנחת העומר אע"פ שהיא באה מן השעורין - טעונה שמן ולבונה ובאה גרש, וזו אינה טעונה לא שמן ולא לבונה ובאה מן השעורין ובאה קמח.													■		טז.
בדין הוא שתהא מנחת חוטא טעונה שמן ולבונה, שלא יהא חוטא נשכר, ומפני מה אינה טעונה? שלא יהא קרבנו מהודר, ובדין הוא שתהא חטאת חלב טעונה נסכים, שלא יהא חוטא נשכר, ומפני מה אינה טעונה? שלא יהא קרבנו מהודר, אבל חטאתו של מצורע ואשמו טעונין נסכים, לפי שאין באין על חטא.	תניא, אמר ר"ש:												◊	■	טז.
איני?													;		טז.
על שבעה דברים נגעים באין וכו'	והאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:												;	◊	טז.
התם מנגיעה הוא דאיכפר ליה, כי מייתי קרבן - לאשתרויי בקדשים הוא דקא מייתי.													!	◊	טז.
אלא מעתה, חטאת נזיר תהא טעונה נסכים, לפי שאינה באה על חטא													;	◊	טז.
סבר לה כרבי אלעזר הקפר													!		טז.
נזיר נמי חוטא הוא.	דאמר: [רבי אלעזר הקפר]												!	◊	טז.
כשם כו'.	רבן גמליאל:												■	<	טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◻ קושיא-challenge ◻ שאלה-question ^ תירוץ-answer! ◻ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
סוטה-היה מביא	מאן דאמר											
סופרים, הניחו לי ואדרשנה כמין חומר	תניא, אמר להן רבן גמליאל לחכמים:										◻	טו.
היא האכילתו מעדני עולם לפיכך קרבנה מאכל בהמה	דשמעיה לר' מאיר דקאמר:										◻	טז:
התינח עשירה, עניה מאי איכא למימר?	א"ל: [רבן גמליאל]									◻		טז:
אלא, כשם שמעשה מעשה בהמה, כך קרבנה מאכל בהמה.	[רבן גמליאל]									◻		טז:
היה מביא פילי של חרס, ונותן לתוכה חצי לוג מים מן הכיור	[ת"ק]									◻		טז:
רביעית, כשם שממעט בכתב כך ממעט במים.	רבי יהודה:									◻		טז:
נכנס להיכל ופנה לימינו											◻	טז:
ומקום היה שם אמה על אמה, וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה בה כשהוא מגביה, ונוטל עפר מתחתיה ונותן כדי שיראה על המים, שנאמר: (במדבר ה) ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים.											◻	טז:
פילי של חרס חדשה, דברי רבי ישמעאל.	תנא: [רבי ישמעאל]										◻	טז:
מאי טעמא דרבי ישמעאל?											◻	טז:
גמר כלי כלי ממצורע, מה להלן חרס חדשה, אף כאן חרס חדשה.											◻	טז:
והתם מנלן?											◻	טז:
דכתוב: (ויקרא יד) ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים, מה מים חיים שלא נעשתה בהן מלאכה, אף כלי שלא נעשתה בו מלאכה.											◻	טז:
אי מה להלן מים חיים, אף כאן מים חיים											◻	טז:
לרבי ישמעאל הכי נמי											◻	טז:
מי כיוור - רבי ישמעאל אומר: מי מעיין הן	דאמר ר' יוחנן: [רבי ישמעאל]										◻	טז:
משאר מימות הן.	חכמים:										◻	טז:
איכא למיפרך: מה למצורע שכן טעון עץ ארו ואזוב ושני תולעת											◻	טז:
אמר קרא: בכלי חרס, כלי שאמרתי לך כבר.	רבה:										◻	טז:
לא שנו אלא שלא נתאכמו פניו, אבל נתאכמו פניו - פסולין. מאי טעמא דמיא דמים, מה מים שלא נשתנו, אף כלי שלא נשתנה.	רבא:										◻	טז:
נתאכמו, והחזירן לתוך כבשן האש ונתלבנו, מהו? מי אמרינן כיון דאידיהו - אידיהו, או דילמא כיון דהדור - הדור?	בעי רבא:										◻	טז:
עץ ארו ואזוב ושני תולעת שהפשיל בהן קופתו לאחוריו - פסולין	ת"ש, רבי אלעזר:										◻	טז:
והא התם הדרי ומפשטי.											◻	טז:
התם דאי קלוף איקלופי.											◻	טז:
נכנס להיכל ופנה לימינו וכו'.											◻	טז:
מ"ט?											◻	טז:
כל פינות שאתה פונה, לא יהו אלא דרך ימין.	דאמר מר:										◻	טז:
מקום היה שם אמה כו'.											◻	טז:
ומן העפר אשר יהיה - יכול יתקן מבחוץ וכינס? תלמוד לומר: בקרקע המשכן, אי בקרקע המשכן יכול יתפור בקרדומות? תלמוד לומר: אשר יהיה, הא כיצד? יש שם הבא, אין שם תן שם.	תנו רבנן:										◻	טז:
ומן העפר אשר יהיה וגו' - מלמד, שהיה מתקן מבחוץ ומכניס	תניא אידך:										◻	טז:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

סוטה-היה מביא	מאן דאמר	Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בקרקע המשכן איסי בן יהודה אומר: להביא קרקע שילה, נוב וגבעון, ובית עולמים	[איסי בן יהודה]									♦	■	◇
אינו צריך, ומה בטומאה קלה - לא חלק הכתוב, בטומאת אשת איש חמורה לא כ"ש א"כ, מה ת"ל בקרקע המשכן? שלא יביא מתוך קופתו.	איסי בן מנחם:									♦	■	◇

טו:
טז.